

borgruten. Det Spørgsmaal talte vi ogsaa om i Fjor. Det ærede Medlem vil stille det saaledes, at Tilslutningen er tilfredsstillende for Midtjylland, men ikke for Nordjylland, og det kan være ganske rigtigt. Men hvis man vilde omforme hele sin Toggang Nord paa og indrette den efter Kallundborgruten foruden som nu efter Rjøbenhavn-Fredericaruten og Altonaruten, vilde det betinge 2 Persontog fra Aarhus Nord efter, altsaa ikke som nu en Udgift paa 100,000 Kr. paa Kallundborgruten, men paa adskillige Hundredefusinder. Naar man slet ikke bryder sig om Udgiften — og det ærede Medlem er i saa Henseende ikke saa forkynt af sig — saa kan man gøre noget saadant, men jeg kan ikke tilraade en saadan Foranstaltning, hvorved der vil blive givet adskillige Hundredefusinder ud paa en Rute. Det, jeg hellere vil tilstræbe, er at komme til en Togplan i Jylland, som kunde fyldestgøre baade Kallundborg-Aarhusruten og Rjøbenhavn-Fredericia-Aarhusruten sammen med Altona-Frederikshavn-ruten. Om det vil kunne lykkes, kan jeg ikke sige noget om, men det er det, mine Bestræbelser ville komme til at gaa ud paa. Det ærede Medlem mener, at der med Hensyn til Toggangen paa denne Strækning er taget Hensyn til Frederikshavn-Gøteborgruten, men det er en stor Wildfarelse, og det ved det ærede Medlem meget godt. Frederikshavn-Gøteborgruten afhænger af Mattoget, ikke af Dagtoget. Den afhænger af Morgentogets Ankomst til Frederikshavn, men ingenlunde af Aftentogets Ankomst til Aalborg og dets Fortsættelse derfra til Frederikshavn, saa det er en Wildfarelse, at der kan ske en Forandring paa den Rute.

Det ærede Medlem spurgte, om der ikke kunde være nogen Sandsynlighed for, at man ved Indførsel af Kvæg fra Sønderjylland kunde have foranlediget Mund- og Røvesyggen i Sorø Amt. Jeg antager det ikke for muligt, og jeg skal i den Henseende oplyse følgende. Det vil jo være bekendt, at man har tilstedet en Indførsel fra Sønderjylland, hvor der ikke har været Mund- og Røvesygge, her til Danmark paa visse nærmere Vilkaar. Disse Vilkaar ere for det første det, at Dyrene skulle møde med Altest for, at der i de sidste tre Maaneder ikke har været Sygdom paa det Sted, hvorfra de affendes, og for det andet, at de sættes i Observationskarantæne 10 Dage paa Grænsen, altsaa en aldeles tilstrækkelig Tid til at faa Sygdommen konsta.eret, hvis de ere smittede. De ere stillede under et ganske særligt Dyrslægetilsyn, ikke saaledes, at en hvilken som helst Dyrslæge efterser

dem, men det er en dertil specielt bekliffet Dyrslæge, som efterser dem og bærer Ansvar for, at de ere sunde, naar de udgaa fra Observationen. Den eneste Mulighed var altsaa, at vedkommende Dyrslæge ikke har gjort sin Pligt og observeret Sygdommen, men det anser jeg unægtelig for umuligt. Jeg tror derfor ikke, at der kan være Tale om, at Sygdommen er kommen ad den Vej. At man kan tænke sig, det blandt andre Ting, da man aldeles ikke ved Spør om, hvorfra Sygdommen er kommen, kan jeg forstaa, men derfor tror jeg, der er Anledning til at sige det her. Hvorefter Sygdommen er kommen til Stedet, ved jeg ikke. Det synes, som om to af de angrebne Besætninger ere blevne syge om trent samtidig. I øvrigt kan man oplyse, at de andre smittede Besætninger have staaet i Forbindelse med de først smittede. Ulykken med den først smittede er den, som jeg straks havde Beslighed til at fremhæve, at to Kvier fra den kom bort, efter at Sygdommen var kommen der, inden den blev opdaget, og kom paa Marked. Deraf følger, at det er meget vanskeligt at efterspore Sygdommen, og deraf følger ogsaa, at det ikke vilde kunne nytte, at slaa ned paa de paagældende Steder, hvad jeg ellers vilde have gjort straks ved det første Tilfælde. Men saa snart det er konstateret, at Dyrene ere bragte andesteds hen, er det ubetimeligt at gaa til en saadan Foranstaltning, der alligevel maatte vise sig unyttig. I øvrigt er der nu nogle Tilfælde dernede, der dog alle findes paa en lille afgrænset Blet af Sorø Amt, saa jeg haaber, vi skulle faa Bugt med Sygdommen; paa Bøgtomhed skal det ikke mangle fra min Side. Selvfølgelig, hvis der sker Spring, kan man jo forsøge sig med Nedslagningsforanstaltninger, men saaledes som det staaar nu, er det veterinære Skøn gaaet ud paa, at man ikke kan udrette noget ved den Foranstaltning, og saa vilde det være urigtigt at gaa til saadanne Udgifter. Det ærede Medlem spurgte, og det paaskønner jeg, om det ikke kunde være muligt, at det var rigtigt, at der var drevet et større Antal, som tillodes indførte her i Landet over Landgrænsen mod Syd. Det ærede Medlem nævnte Vandrup, men det ærede Medlem tager fejl, thi det var Vedsted. For Vandrup's Vedkommende er det aldeles notorisk, at der ikke er kommet Dyr dertil uden ad Jærnbanen. Altsaa Vognen er gaaet til Vandrup og derfra direkte ind i Karantænen. For Vedsteds Vedkommende er der i to Tilfælde kommet Dyr ad Landvejen. Herefter vil der ingen komme ad den Vej,